

Het Woud der Verzinsels

Strijden tegen het kwaad

P.G. Donck

Met illustraties van Kitty van Gageldonk

Colofon

Titel: Strijden tegen het kwaad

Deel 2 uit de reeks 'Het Woud der Verzinsels'

P.G. Donck © 2026

Verschenen: Mei 2026

Omslag en tekeningen Kitty van Gageldonk

Schilderij op omslag: 'Sprookjesbos' origineel 61 x 40 cm.

Website: www.kittyvangagaledonk.nl

Alle rechten voorbehouden

Uitgegeven door: Uitgeverij Schrijverspunt

<http://www.schrijverspunt.nl>

Website auteur: www.pgdonck.nl

Code: 25-3-2026

ISBN/EAN: 978-94-6266-810-2

NUR: 280

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden veeveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Dit boek draag ik op aan al degenen die worden
onderdrukt door dictators en tirannen.
Dat iedereen in geluk mag leven in een vrije wereld.

P.G. Donck

INHOUD

Wat eraan voorafging.....	9
Hoofdstuk 1: Naar de Grotten der Wanhoop	11
Hoofdstuk 2: De Paarse Paradox.....	17
Hoofdstuk 3: De uitnodiging.....	22
Hoofdstuk 4: De zes krulhoorns	29
Hoofdstuk 5: De ziel.....	36
Hoofdstuk 6: Het kamp.....	42
Hoofdstuk 7: De Woudstag.....	47
Hoofdstuk 8: Antie van Bijzouwe	53
Hoofdstuk 9: De enorme paddensoort.....	58
Hoofdstuk 10: Stigmar	66
Hoofdstuk 11: Wie is wie?.....	71
Hoofdstuk 12: De krachten van het Woud	76
Hoofdstuk 13: Het strijdveld	82
Hoofdstuk 14: De trillende aarde	89
Hoofdstuk 15: De hereniging.....	96
Hoofdstuk 16: De kist.....	103
Hoofdstuk 17: De twee machtigste van het Woud	109
Hoofdstuk 18: De terugreis.....	115
Hoofdstuk 19: De god Wiloch	120
Hoofdstuk 20: Een vreemde ochtend.....	122
Hoofdstuk 21: De verdomde haren van de Voxoer.....	128
Hoofdstuk 22: De kranten	134
Hoofdstuk 23: Geen Niksniewel.....	141
Hoofdstuk 24: De tas met de kist.....	148
Hoofdstuk 25: De geroeste bak	154
Hoofdstuk 26: Het parlamentsgebouw	160

Hoofdstuk 27: De kluis.....	166
Hoofdstuk 28: Terug naar de kluisdeur.....	172
Hoofdstuk 29: De congreszaal.....	177
Hoofdstuk 30: Visite	181
Hoofdstuk 31: Het brandalarm	186
Hoofdstuk 32: De laatste amulet.....	192
Hoofdstuk 33: Het televisietoestel	198
Hoofdstuk 34: Het boek	204
Hoofdstuk 35: Ontploffingen	212
Hoofdstuk 36: De rechtbank.....	218
Hoofdstuk 37: Lenneh	223

Wat eraan voorafging

Vier goede harten zijn uit de gewone mensenwereld naar het Woud der Verzinsels gehaald om een bijzonder boek op te vissen. Een boek dat hun eigen wereld moet veranderen; zodra eruit is voorgelezen door een geschikt persoon, zal uiteindelijk het goede terugkeren. Om het naar boven te halen uit de diepte van een meer hebben de vier goede harten een hengel nodig die is vervaardigd van twee bijzondere materialen: de steel moet gemaakt zijn van hout van de plaloriumboom en de draad van een cocon van de vlozige vlinder. Niksniewel, Treurniewel, Zwaardie en Scheikie vinden deze materialen in het Woud die nodig zijn voor de hengel. Kwade wezens probeerden nog om hen de twee materialen afhandig te maken, maar de verbondenheid van de vier kon dit uiteindelijk voorkomen. Nu moeten ze verder reizen naar de Paarse Paradox die leeft bij de Grotten der Wanhoop en die man moet van de twee meegenomen materialen de hengel maken. Als dat gedaan is moeten ze door naar het meer Lasagonda om het boek op te vissen. Ze hebben in het Woud der Verzinsels nog een hele reis voor de boeg. Of het volgend deel van de reis zonder grote problemen zal verlopen...?

Hoofdstuk 1: Naar de Grotten der Wanhoop

Nu ze de Guizel hadden uitgeschakeld en Niksniewel en haar drie vrienden de volgende ochtend op enkele grote keien nabij een grotingang in het bos zaten, kon ze pas werkelijk genieten van de schoonheid hier. De machtige varens rondom hen, die verantwoordelijk waren voor de lichtzoete geur die hier hing, kabbelden bijna als een groenige zee, rustigjes onder wolken van blad van reuzen van bomen die stammen hadden waar je respectvol ‘mevrouw’ of ‘meneer’ tegen moet zeggen. Het lieflijk ruisen leek je te laten wanen in de meest vredige wereld – het was dat Niksniewel beter wist, anders had ze zich bijna laten overtuigen door de fluisterende wind, die z’n zwoele adem zachtjes door al dat schoons blies. De ietwat gedramatiseerde schoonheid stond bijna als een wal tussen de ellende die ze hier eerder had meegemaakt en die hemelse natuurvloed in. Maar goed, de goddelijke schoonheid verdreef de eerdere nare belevingen, over die wal heen. De fluisterende wind kwam als winnaar tevoorschijn. Overal sprankelden spinnenwebben in heerlijk ochtenddauw steeds op in het zonlicht dat zich door de bladeren heen duwde wanneer het de stralen werd plaats gegund. En nee, het volgende kon Niksniewel warempel niet begrijpen: Zwaardie lachte naar haar, en anders dan anders. Hij lachte naar haar alsof ze mooi zou zijn, of vond hij haar misschien enkel aardig, misschien gewoon lief, gewoon lief, meer niet. Ach, zij weer. Altijd weer dat mooi, het kan lelijk in de weg zitten. Maar goed, in zijn blik zat in ieder geval geen boodschap die onzekerheid aanwakkerde, maar wel haar verlangen.

Ramgids en Silonore kwamen erbij zitten om hen bij te praten. De goede geesten die in een grot bij de negen heuvels der verschrikking opgesloten hadden gezeten, zouden uiteindelijk naar hun woonplek terugkeren, naar hun dierbaren. Zo’n dertig van hen, onder wie grotendeels Lamaren, waren deze morgen met de gevangengenomen kwade wezens

vertrokken naar Broderie, de hoofdstad van het Woud der Verzinsels. Silonore vertelde dat aan de rand van de stad een put lag, de zogenaamde Put der Barmhartigheid. De Strokals, Kentogen en 'n Forzuil moesten erin zinken, zinken naar het diepste punt van het Woud. Als de put op den duur rechtschapenheid, welwillendheid en goedheid zou ervaren, pas dan zou hij mededogen tonen, waarna het kwade wezen in zijn eigen gedaante als goede geest terug zou keren.

Het gezelschap wandelde naar de koets die al klaarstond. Gisteravond had Strang deze gehaald bij de gespleten boom. Al wist Niksniewel zeker dat ze het rijtuig niet had zien staan toen hun twee vrienden en de woudfiguren verdwenen waren; ze vroeg nog aan de koetsier hoe dit mogelijk was. Hij haalde enkel lachend zijn schouders op.

De reis ging verder naar de man die van de tak en de zijde van de cocon van de vlozige vlinder een bruikbare hengel moest gaan maken, de zogenaamde 'Paarse Paradox'.

'Nu de kwade wezens weten dat we op weg zijn, mogen we geen risico nemen,' zei Strang.

'Welk risico?' vroeg Niksniewel.

'Het heeft direct met jou te maken, woordenwaterval. Onderweg zullen...'

'Jaja, duidelijk,' reageerde Niksniewel lachend. 'Ik kan ook stil zijn hoor.'

'Je praat zelfs in je slaap, wist je dat?' vroeg Strang.

'Is dat zo?'

'Jouw stem is halverwege je leven versleten. Maar vooruit, dat je ook stil kunt zijn is maar goed ook.' De koetsier straalde ineens. 'En nu, let op. We gaan verder zonder dat anderen ons opmerken.' Hij haalde van het dak de lange steel die Niksniewel eerder had gezien. Op zijn aanwijzingen pakten zij en Treurniewel elk één van de uiteinden vast. Rond de stok zat een nauwelijks zichtbare lap opgerold, hij was meermaals dubbelgeslagen. Op de plaats waar ze het doek over de koets trokken, verdween alles wat eronder zat, ook toen het over de krulhoorns heen werd gehaald. En tevens was ook het doek

vanaf dat moment onzichtbaar. En dat niet alleen, Niksniewel keek Treurniewel recht in de ogen, terwijl de ijzeren rammelbak tussen hen in moest staan. Strang bond een witte los geweven band om zijn ogen. Met houten klemmen zette hij het onzichtbare doek vast. Met de band was de koets blijkbaar te zien. Zodra hij de klemmen losliet waren ook die weg, verborgen voor ieders ogen, en ook de flinterdunne lap was onzichtbaar. En hoewel het doek niet helemaal tot onder kwam, waren ook de wielen van de koets en de benen van de krulhoorns niet te zien. Daarbij zouden de dieren en het rijtuig geen enkel spoor achterlaten, alsof het rijtuig en de krulhoorns laag over de grond vlogen, vertelde Strang. Het bijzondere doek weerde ook nog eens voorbijgangers, zodat deze vanzelf ruim langs het rijtuig af zouden lopen. Hij was haastig te werk gegaan.

Strang trok de geweven lap voor zijn ogen vandaan. 'Kijk en dat is handig. Alleen koetsiers kunnen door deze doek de koets zien. Met dank aan de Woudstag. Eén nadeel, na zo'n vijf minuten beginnen je ogen te branden. Tien minuten is onmogelijk vol te houden. Je moet snel zijn.'

'Fantastisch, ik wil zo'n doek voor in de klas tijdens de lessen van Respectie,' vertelde Niksniewel tegen haar vriendin.

'Jij weer,' zei Treurniewel, die intussen haar kant opkwam.

'Ja, maar jij mag er lekker bij komen zitten, iedereen trouwens, behalve onze mallotige leerkracht natuurlijk. Het doek is groot genoeg.'

'En dan?' vroeg Zwaardie die samen met Scheikie erbij kwam staan.

'Gaan we poppetjes tekenen die op ons leerkrachtje lijken. En Treurniewel mag natuurlijk boeken lezen over de natuur. Ons gympie genaamd Scheikie mag zich er lekker onder uitsloven. En jij Zwaardie, lekkere dikkerd, mag taartjes schrokken, zoveel je maar wilt. En hoewel het weinig fatsoenlijk is om een leerkrachtje te pesten, maken we voor Respectie een uitzondering. Want dan, ja dan gaan we dat tirannetje heerlijk uitjoelen, en hard.'

Ook verschenen bij Schrijverspunt uit dezelfde reeks:

Het Woud der Verzinsels

De weg naar de ondergang

ISBN: 978-94-6266-784-6

Paperback: € 19,95

In het land van de wrede dictator Machtie wonen de meisjes Niksniewel en Treurniewel die samen met de jongens Zwaardie en Scheikie niets liever willen dan in vrijheid leven.

Een vreemde man met de naam Ramgids neemt het viertal mee naar het Woud der Verzinsels. Daar zullen ze op zoek moeten gaan naar een magisch boek dat de kracht bezit de dictator te breken. Maar makkelijk wordt het niet, want ook in het Woud regeert het kwaad.

In deze wonderlijke wereld vol geesten komen de vier vier vrienden voor grote uitdagingen te staan. De vriendschap wordt flink op de proef gesteld.

Zullen ze hun krachten bundelen om verder te komen?